Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
J. RICHARD DE LA TOUR
представено на 6 март 2025 година [1]

Дело C-549/23

American Express Europe SA,
American Express Carte France SA,
Visa Europe Ltd,
MasterCard Europe SA,
Autoriteit Consument en Markt,
Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV
при участието на:
International Card Services BV

(Преюдициално запитване, отправено от College van Beroep voor het bedrijfsleven
(Апелативен съд по административни спорове в икономическата област, Нидерландия)

„Преюдициално запитване — Платежни услуги във вътрешния пазар — Регламент (ЕС) 2015/751 — Обменни такси за платежни операции, свързани с карти — Таван за размера на тези такси — Възнаграждения, получени от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки от платежна картова схема — Прилагане на посочения таван по отношение на тези възнаграждения — Приспадане на таксата за обслужване на търговец — Приспадане на стойността на услугите, предоставени от партньора в рамките на сътрудничество на различни марки“

I. Въведение

1. През втората половина на 2023 г. 56 % от безналичните плащания в еврозоната са извършени с банкова карта при средна стойност от около 40 евро на трансакция [2].

2. Конкуренцията в областта на банковите карти се изразява в конкуренция между два бизнес модела. От една страна, това са четиристранните платежни картови схеми, които представляват огромното мнозинство на пазара [3]. В тази организация участват картодържателят (1), който дължи вноска на финансовата институция (2), издала картата

[1] Език на оригиналния текст: френски.

[2] Вж. прессъобщение на Европейската централна банка (ЕЦБ) от 25 юли 2024 г. относно статистиката на плащанията за втората половина на 2023 г., достъпно на следния адрес в интернет: https://www.ecb.europa.eu/press/stats/paysec/html/ecb.pis2023_1~10a5662f81.en.html. Вж. също приложението към това съобщение.

[3] Вж. Специален доклад 01/2025 на Сметната палата на Европейския съюз, „Електронни плащания в ЕС — По-сигурни, по-бързи и по-евтини плащания, но все още съществуват пропуски“, достъпен на следния адрес в интернет: https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/SR-2025-01/SR-2025-01_BG.pdf, т. 7 (стр. 9).

(наричана по-нататък „издателят“), и търговецът (3), получаващ плащане с картата, който заплаща такса за обслужване на финансовата институция (4), предоставила му средствата [4] да приеме плащането с карта (наричана по-нататък „приемащият субект“). Посочената организация е допълнена с платежна картова схема, като MasterCard или Visa, която извършва клиринг и сетълмент на операциите между съответните издатели и приемащи субекти срещу заплащане на комисиони от тяхна страна. Като компенсация за това, че издателят поема повече разходи и рискове (по-специално застраховки и възстановявания в случай на измами или пропуснати плащания, незабавно плащане дори при възможност за разсрочването му от картодържателя) от приемащия субект (предоставяне на разположение на решения за плащане), последният плаща на издателя обменна такса, която е предмет на Регламент (ЕС) 2015/751 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 година относно обменните такси за платежни операции, свързани с карти [5].

3. От друга страна, това са тристранните платежни картови схеми, включващи картодържателя, търговеца и платежна картова схема „приемащ субект-издател“, защото обединява двете функции в рамките на тази картова схема. Следователно те остават извън обхвата на правилата за обменната такса. American Express принадлежи към този тип тристранни платежни картови схеми.

4. На основата на тези тристранни платежни картови схеми са се развили бизнес модели, в които освен тримата вече посочени от мен участници включват и трети страни, като например лицензиран доставчик на платежни услуги, партньор в рамките на сътрудничество на различни марки или посредник. Регламент 2015/751 предвижда тези варианти на тристранни платежни картови схеми, в които попада договорното положение, представено пред Съда, да се считат за четиристранни платежни картови схеми.

5. Настоящото преюдициално запитване ще даде възможност на Съда да изясни по-конкретно начина, по който това предвидено в Регламент 2015/751 приравняване трябва да се приложи между четиристранните платежни картови схеми, от една страна, и тристранните платежни картови схеми с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки, от друга страна, по-специално що се отнася до ограничаването на размера на обменната такса.

6. Всъщност Съдът вече е имал повод да постанови, че не е необходимо партньор в рамките на сътрудничество на различни марки да участва като издател по смисъла на член 2, точка 2 от Регламент 2015/751, за да може тристранната платежна картова схема, с която е сключил споразумение, да се счита за четиристранна платежна картова схема [6]. Настоящото дело ще позволи да се изясни как правилата за определяне на таван на обменната такса в четиристранна схема се прилагат за тристранна схема с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки.

7. Ще предложа на Съда да отговори на въпросите на College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административни спорове в икономическата област, Нидерландия) с оглед на целите на Регламент 2015/751, а именно да се стигне до последователно прилагане на правилата за конкуренцията по отношение на обменните такси, да се подобри функционирането на вътрешния пазар и да се намалят разходите по платежни операции, свързани с карти, за потребителите.

[4] Терминал за електронно разплащане или решение за картови плащания по интернет или с мобилен телефон.

[5] ОВ L 123, 2015 г., стр. 1.

[6] Вж. решение от 7 февруари 2018 г., American Express (C-304/16, EU:C:2018:66).

II. Правото на Съюза

8. Съображения 10, 28, 29, 31 и 32 от Регламент 2015/751 гласят:

„(10) Обменните такси обикновено се прилагат между доставчиците на платежни услуги по приемане на карти и доставчиците на платежни услуги по издаване на карти, които са част от съответната платежна картова схема. Обменните такси са основна част от таксите, които търговците заплащат на доставчиците на платежни услуги по приемане за всяка платежна операция, свързана с карти. На свой ред търговците включват тези свързани с карти разходи, подобно на всички останали свои разходи, в крайните цени на стоките и услугите. Конкуренцията между платежните картови схеми с цел убеждаване на доставчиците на платежни услуги да издадат техните карти води до по-високи, а не до по-ниски обменни такси на пазара, което е в разрез с нормалния дисциплиниращ ефект на конкуренцията по отношение на цените в условията на пазарна икономика. В допълнение към последователното прилагане на правилата за конкуренцията по отношение на обменните такси, регулирането на тези такси би подобрило функционирането на вътрешния пазар и би допринесло за намаляване на разходите по операциите за потребителите.

[…]

(28) […] Много четиристранни платежни картови схеми използват ясно обявена, най-често многостранна обменна такса. За да се отчете съществуването на необявени обменни такси и да се допринесе за създаването на равнопоставени условия на конкуренция следва тристранните платежни картови схеми, използващи доставчици на платежни услуги като издатели или приемащи субекти, да бъдат разглеждани като четиристранни платежни картови схеми и да бъдат подчинени на същите правила, като изискванията за прозрачност и другите мерки, свързани с търговските правила, следва да се прилагат за всички доставчици. […]

(29) Услугата по издаване се основава на договорно отношение между издателя на платежния инструмент и платеца, независимо от това дали издателят държи средствата от името на платеца. Издателят предоставя платежните карти на платеца, дава разрешение за извършването на операции на терминалите или равностойни устройства и може да гарантира плащането в полза на приемащия субект за операции, които са в съответствие с правилата на съответната схема. Следователно, само предоставянето на платежни карти или технически услуги, като например обикновената обработка и съхраняване на данни, не представлява услуга по издаване.

[…]

(31) Важно е да се гарантира, че разпоредбите относно обменните такси, дължими или получавани от доставчиците на платежни услуги, няма да се заобикалят чрез алтернативни такси към издателите. За да се предотврати подобно заобикаляне, „нетната компенсация“ във връзка с таксите, включително евентуалните такси за издаване на разрешения, които издателите плащат или съответно получават на или от дадена платежна картова схема, приемащ субект или всеки друг посредник, следва да бъде считана за обменна такса. При изчисляването на обменната такса с цел проверка за наличието на случаи на заобикаляне следва да се взема предвид целият размер на плащанията и стимулите, получени от даден издател от дадена платежна картова

схема във връзка с регулираните операции, като се извадят таксите, платени на платежната картова схема от издателя. Разглежданите плащания, стимули и такси могат да бъдат преки (т.е. свързани с обема на операцията или конкретни за дадена операция) или косвени (включително пазарни стимули, бонуси, отстъпки за постигане на определени обеми на операциите). При проверката за наличието на случаи на заобикаляне на разпоредбите на настоящия регламент следва да се обърне особено внимание на печалбата на издателите, получена в резултат на специални програми, осъществявани съвместно от издателите и платежните картови схеми, както и на приходите от обработката, лицензирането и налагането на други такси, осигуряващи приходи на платежните картови схеми. […]

(32) Обикновено потребителите нямат информация за таксите, плащани от търговците за платежните инструменти, които те използват. Същевременно редица насърчителни практики, прилагани от издателите (като пътнически ваучери, бонуси, отстъпки, отмяна на плащания, безплатни застраховки и т.н.), може да ориентират потребителите към използването на платежни инструменти, като по този начин генерират високи такси за издателите. За да се предотврати това, мерките за налагане на ограничения върху обменните такси следва да се прилагат единствено спрямо платежните карти, които са се превърнали в масови продукти и обикновено за търговците е трудно да ги откажат поради тяхното широко разпространено издаване и използване (т.е. потребителски дебитни и кредитни карти). За да се повиши ефективното функциониране на пазара в нерегулираните части от сектора и да се ограничи прехвърлянето на стопанска дейност от регулираните към нерегулираните части от сектора, е необходимо да се приемат поредица от мерки, включително отделянето на схемата и инфраструктурата, възможността получателят да ориентира платеца към определен платежен инструмент и възможността получателят да приема избирателно платежните инструменти“.

9. Член 1 от Регламент 2015/751, озаглавен „Обхват“, е включен в глава I от този регламент със заглавие „Общи разпоредби“ и предвижда в параграфи 3 и 5:

„3. Глава II не се прилага по отношение на:

[…]

в) операциите с платежни карти, издадени от тристранни платежни картови схеми.

[…]

5. Когато тристранна платежна картова схема лицензира други доставчици на платежни услуги да издават платежни инструменти, свързани с карти, или да приемат платежни инструменти, свързани с карти, или и двете, или когато издава платежни инструменти, свързани с карти, с партньор в рамките на сътрудничество на различни марки или чрез посредник, тя се приравнява на четиристранна платежна картова схема. […]“.

10. Текстът на член 2 от посочения регламент е следният:

„За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

[…]

2) „издател“ означава доставчик на платежни услуги, който се договоря с платеца да предостави платежен инструмент за иницииране и обработка на платежните операции на платеца, свързани с карти;

[…]

10) „обменна такса“ означава такса, заплащана пряко или косвено (например чрез трета страна) за всяка операция между издателя и приемащия субект, участващи в платежна операция, свързана с карта. Нетната компенсация или другите договорени възнаграждения се считат за част от обменната такса;

11) „нетна компенсация“ означава общата нетна сума на плащанията, отстъпките или стимулите, получени от издател от платежна картова схема, приемащ субект или всеки друг посредник във връзка с платежни операции, свързани с карти, или със свързани с тях дейности;

12) „такса за обслужване на търговец“ означава такса, заплащана на приемащия субект от получателя във връзка с платежни операции, свързани с карти;

[…]

17) „четиристранна платежна картова схема“ означава платежна картова схема, в рамките на която се извършват платежни операции, свързани с карти, от платежната сметка на платец към платежната сметка на получател с посредничеството на схемата, издател (от страна на платеца) и приемащ субект (от страна на получателя);

18) „тристранна платежна картова схема“ означава платежна картова схема, в рамките на която самата схема предоставя услуги по приемане и издаване, и платежните операции, свързани с карти, се извършват от платежната сметка на платеца към платежната сметка на получателя в рамките на схемата. Когато тристранната платежна картова схема лицензира други доставчици на платежни услуги да издават платежни инструменти, свързани с карти, или да приемат платежни операции, свързани с карти, или и двете, или издава платежни инструменти, свързани с карти, с партньор в рамките на сътрудничество на различни марки или чрез посредник, тя се счита за четиристранна платежна картова схема;

[…]

24) „доставчик на платежни услуги“ означава физическо или юридическо лице, лицензирано да предоставя платежните услуги, изброени в приложението към Директива 2007/64/ЕО[7], или признато като издател на електронни пари в съответствие с член 1, параграф 1 от Директива 2009/110/ЕО[8]. Даден доставчик на платежни услуги може да бъде издател или приемащ субект, или и двете;

[7] Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, 2007 г., стр. 1). Директива 2007/64 е отменена с Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 2015 г., стр. 35).

[8] Директива на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 2009 г., стр. 7).

[…]

30) „платежна марка“ означава всяко наименование, израз, знак, символ в — материален или цифров вид — или съчетание от тях, което посочва по коя платежна картова схема се извършват платежни операции, свързани с карти;

[…]

32) „сътрудничество на различни марки“ означава включването на най-малко една платежна марка и най-малко една неплатежна марка в един и същ платежен инструмент, свързан с карта;

[…]“.

11. Член 4 от Регламент 2015/751, който е включен в глава II от него, озаглавена „Обменни такси“, се отнася до „[о]бменни[те] такси за операции с потребителски кредитни карти“ и гласи:

„Доставчиците на платежни услуги не могат да предлагат, нито да изискват по отношение на операции с кредитни карти обменна такса за операция, по-висока от 0,3 % от стойността на операцията […]“.

12. Член 5 от този регламент, озаглавен „Забрана за заобикаляне на разпоредбите“, който също е включен в глава II, предвижда:

„За целите на прилагането на таваните, посочени в членове 3 и 4, всяко договорено възнаграждение, включително нетна компенсация, с равностоен на обменна такса предмет или ефект, което издателят получава от платежната картова схема, приемащ субект или друг посредник във връзка с платежни операции или със свързани с тях дейности, се счита за част от обменната такса“.

III. Фактите по делото в главното производство и преюдициалните въпроси

13. American Express Europe SA и American Express Carte France SA (наричани по-нататък заедно или поотделно „Amex“) управляват тристранна платежна картова схема, а MasterCard Europe SA (наричано по-нататък „MasterCard“) и Visa Europe Ltd (наричано по-нататък „Visa“) управляват четиристранна платежна картова схема.

14. През 2010 г. Amex и Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (наричано по-нататък „KLM“) сключват договор за партньорство в рамките на сътрудничество на различни марки за периода от 1 юни 2011 г. до 1 юни 2019 г. По силата на това партньорство Amex издава кобрандирани кредитни карти за потребители и предприятия, като покупките, извършвани с тези карти, дават право на „мили“, закупени от Amex, в програмата за лоялност на KLM. Тази програма за лоялност, в която се трупат „мили“, придобити както при закупуване на полети на KLM, така и от партньори на KLM, позволява да се купуват полети или услуги от KLM. Amex плаща на KLM не само бонус за подписване на договор, а и: а) годишни суми за използването на търговски марки и за достъпа до програмата за

лоялност; б) процент от таксите, получени от картодържателя за картата и нейните приложения; в) процент от направените с картата разходи; и г) комисиони за закупуването на „мили“.

15. През 2018 г. след проведен търг KLM отново избира Amex за партньор в програмата за сътрудничество за съвместно брандиране. С новите споразумения възнагражденията, изплащани от Amex извън бонуса за подписване на договор, се свеждат до сумите по букви а) и г), посочени в точка 14 от настоящото заключение.

16. През май 2017 г. Autoriteit Consument en Markt (Орган за потребителите и пазарите, Нидерландия) (наричан по-нататък „ACM“) започва разследване на това сътрудничество и с решение от 6 март 2019 г. разпорежда на Amex, под страх от налагане на периодична имуществена санкция, да спазва тавана от 0,3 % от стойността на операцията на годишна база и за всяка конкретна операция, предвиден от Регламент 2015/751 за обменните такси. За да изчисли размера на обменните такси, платени от Amex на KLM, които надвишават съществено тавана от 0,3 %, ACM събира за всяка отделна година в рамките на четиригодишен програмен период всички изплатени от Amex възнаграждения и разделя получената сума на обема на плащанията, осъществени с кобрандираните карти. Amex и KLM обжалват това решение от 6 март 2019 г. и искат постановяване на обезпечителни мерки.

17. С решение от 24 юли 2019 г. съдията по обезпечителното производство спира изпълнението на разпореждането за налагане на периодична имуществена санкция на Amex с мотива, че възприетият от ACM метод не позволява от общия размер на възнагражденията, платени от Amex на KLM, да се приспадне стойността на закупените от Amex „мили“.

18. С решение от 22 януари 2020 г. ACM обявява за неоснователни възраженията на Amex и на KLM срещу разпореждането за налагане на периодична имуществена санкция, като се мотивира, от една страна, с това, че всички получени от KLM възнаграждения трябва да се квалифицират като „нетна компенсация“, без да е необходимо да се доказва, че тези възнаграждения имат равностоен на обменната такса предмет или ефект, и от друга страна, че еквивалентът на закупените от Amex „мили“ не може да бъде приспаднат от общия размер на изплатените на KLM възнаграждения.

19. С решение от 21 декември 2020 г. ACM налага на Amex периодична имуществена санкция до десет милиона евро. Макар да приема използвания от Amex метод, ACM оспорва възприетата от него стойност на „милите“ поради наличието на неизползвани от картодържателите „мили“.

20. Rechtbank Rotterdam (първоинстанционен съд Ротердам, Нидерландия) уважава жалбите на Amex и на KLM и отменя решенията от 22 януари 2020 г. и от 21 декември 2020 г. с мотива, че за тристранната платежна картова схема с партньор в рамките на сътрудничество на различни марки се прилагат разпоредбите на член 4 от Регламент 2015/751 във връзка с член 5 от този регламент и следователно трябва да се докаже, че таксите, платени на партньор в рамките на сътрудничество на различни марки, имат равностоен на обменната такса ефект или предмет, за да могат да се считат за обменна такса. Тази юрисдикция приема също така, че този ефект трябва да се оценява не въз

основа на стимула за издаване и използване на кобрандираните кредитни карти в рамките на отношението Amex — KLM, както е направил ACM, а въз основа на вътрешния пазар и на разходите за трансакция за потребителите.

21. Amex, Visa, MasterCard, KLM и ACM подават въззивна жалба срещу това решение. Дружеството International Card Services BV (наричано по-нататък „ICS“) е допуснато да встъпи във въззивното производство в качеството си на издател за Visa и MasterCard.

22. Запитващата юрисдикция има съмнения относно принципа и условията за прилагане на членове 4 и 5 от Регламент 2015/751, що се отнася до плащанията, направени от тристранна платежна картова схема към партньор в рамките на сътрудничество на различни марки, който не е издател по смисъла на тази правна уредба. Освен това тя иска да се установи дали, в хипотезата, в която тези членове са приложими, стойността на закупените от Amex „мили“ и на таксите за обслужване, платени от KLM, могат да се приспаднат от общия размер на сумите, получени от KLM.

23. При тези обстоятелства College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административни спорове в икономическата област) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли за целите на прилагането на материалноправните разпоредби на Регламент 2015/751 член 2, точка 11 от този регламент да се тълкува в смисъл, че общата нетна сума на плащанията, отстъпките или стимулите, получени от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки от тристранна платежна картова схема във връзка с платежни операции, свързани с карти, или със свързани с тях дейности, трябва да се разглежда като нетна компенсация, дори ако самият този партньор не е издател?

2) Трябва ли член 4 от Регламент 2015/751 във връзка с член 2, точка 10, второ изречение от този регламент да се тълкува в смисъл, че нетната компенсация попада пряко в обхвата на [този] член 4?

3) Трябва ли член 5 от Регламент 2015/751 да се тълкува в смисъл, че се отнася и за възнаграждения, включително нетни компенсации, получени от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки от платежната картова схема, ако този партньор не е издател?

4) а) Трябва ли член 5 от Регламент 2015/751 да се тълкува в смисъл, че възнаграждение, включително нетна компенсация, получено от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки във връзка с платежни операции или със свързани с тях дейности, има равностоен на обменната такса предмет, ако това възнаграждение има за цел да разшири дейностите по платежната картова схема?

б) Трябва ли член 5 от Регламент 2015/751 да се тълкува в смисъл, че възнаграждение, включително нетна компенсация, получено от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки във връзка с платежни операции или със свързани с тях дейности, има равностоен на обменната такса ефект, ако това възнаграждение води до разширяване на дейностите по платежната картова схема?

в) Ако отговорът на [четвъртия въпрос, букви а) и б)] е отрицателен, възниква въпросът въз основа на какви критерии и/или фактори следва да се прецени дали възнаграждение, включително нетна компенсация, получено от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки във връзка с платежни операции или със свързани с тях дейности, има равностоен на обменна такса предмет или ефект?

5) Трябва ли член 5 от Регламент 2015/751 да се тълкува в смисъл, че за целите на прилагането на член 4 от този регламент е достатъчно възнаграждението да има равностоен на обменната такса предмет, за да се счита за част от нея?

6) Трябва ли член 2, точка 11 от Регламент 2015/751 да се тълкува в смисъл, че такса за обслужване на търговец, платена на тристранна платежна картова схема от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки, може да бъде приспадната от получени от него плащания, отстъпки или стимули от платежната картова схема във връзка с платежни операции, свързани с карти, или със свързани с тях дейности?

7) а) Трябва ли член 2, точка 11 от Регламент 2015/751 да се тълкува в смисъл, че от общата сума, получена от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки от платежната картова схема, могат да бъдат приспаднати не само неговите финансови компенсации, но и разходите или икономическият еквивалент на предоставена от такъв партньор услуга?

б) Ако отговорът на [седмия въпрос, буква а)] е утвърдителен: въз основа на какви критерии трябва да се определи тази стойност?“.

24. Amex, KLM, ACM, MasterCard, Visa, ICS, както и Европейската комисия представят писмени становища. Тези страни представят устните си становища в съдебното заседание, проведено на 12 декември 2024 г.

IV. Анализ

A. По първия преюдициален въпрос

25. С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали сумите, платени от Amex на KLM като възнаграждение по договора за партньорство в рамките на сътрудничество на различни марки, представляват нетна компенсация по смисъла на член 2, точка 11 от Регламент 2015/751, при положение че KLM не е издател.

26. Припомням, че както е посочено в заглавието му, целта на Регламент 2015/751 е да регулира обменните такси за платежни операции, свързани с карти. В него тези такси са определени като такси, заплащани пряко или косвено (например чрез трета страна) за всяка операция между издателя и приемащия субект, участващи в платежна операция, свързана с карта. Нетната компенсация или другите договорени възнаграждения се считат за част от обменната такса[9]. Така с квалифицирането си като „нетна компенсация“ тези възнаграждения се включват в изчисляването на обменната такса, за която Регламент

[9] Вж. член 2, точка 10 от Регламент 2015/751.

2015/751 налага таван [10]. Това ограничение обаче не се прилага за тристранните платежни картови схеми [11], освен ако не става дума за тристранна платежна картова схема с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки [12].

27. Отговорът на въпроса на запитващата юрисдикция може доста лесно да се изведе от практиката на Съда. Всъщност в решение от 7 февруари 2018 г., American Express [13], Съдът постановява, че член 1, параграф 5 от Регламент 2015/751 трябва да се тълкува в смисъл, че в рамките на споразумение между партньор в рамките на сътрудничество на различни марки или посредник, от една страна, и тристранна платежна картова схема, от друга страна, не е необходимо партньорът в рамките на сътрудничеството на различни марки или посредникът да действа в качеството на издател по смисъла на член 2, точка 2 от посочения регламент, за да се разглежда посочената схема като издател на платежни инструменти, свързани с карти, с партньор в рамките на сътрудничество на различни марки или посредством посредник, и следователно да се счита за четиристранна платежна картова схема по смисъла на първата от посочените разпоредби [14].

28. С това решение Съдът потвърждава частичното приравняване на тристранните платежни картови схеми с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки на четиристранните платежни картови схеми, включително когато партньорът в рамките на сътрудничество на различни марки не е издател. Съответно той не приема анализа на Amex, което — в делото, приключило с постановяването на посоченото решение — поддържа, основавайки се на буквата на съображение 28 от Регламент 2015/751 [15], в което се споменава само една от трите хипотези, предвидени в член 1, параграф 5 от този регламент, че приравняването действа само в тази хипотеза, а именно когато партньорът в рамките на сътрудничество на различни марки е издател.

29. При това положение член 2, точка 11 от Регламент 2015/751, който определя „нетната компенсация“ като общата нетна сума на плащанията, отстъпките или стимулите, получени от издател от платежна картова схема, приемащ субект или всеки друг посредник във връзка с платежни операции, свързани с карти или със свързани с тях дейности, трябва да се тълкува с оглед на това частично приравняване.

30. За да се изведат последиците от това частично приравняване при липса на издател извън платежната картова схема, е необходимо да се направи тълкуване на член 2, точка 11 от Регламент 2015/751, което да отчита както буквата и контекста на тази разпоредба, така и преследваните с този регламент цели.

31. На първо място, посочването в определението за „нетна компенсация“ на получените от издателя суми на пръв поглед може да наведе на мисълта, че при липса на такъв издател, какъвто е случаят в тристранна платежна картова схема с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки като разглежданата от запитващата юрисдикция, това определение не може да се приложи. Обратно, ако се следва логиката за частично

[10] Вж. член 3 (операции с дебитни карти) и член 4 (операции с кредитни карти) от Регламент 2015/751.

[11] Вж. член 1, параграф 3, буква в) от Регламент 2015/751.

[12] Вж. член 1, параграф 5, от Регламент 2015/751.

[13] C-304/16, EU:C:2018:66.

[14] Вж. решение от 7 февруари 2018 г., American Express (C-304/16, EU:C:2018:66, т. 73 и т. 1 от диспозитива).

[15] В това съображение се посочва по-специално, че „[з]а да се отчете съществуването на необявени обменни такси и да се допринесе за създаването на равнопоставени условия на конкуренция следва тристранните платежни картови схеми, използващи доставчици на платежни услуги като издатели или приемащи субекти, да бъдат разглеждани като четиристранни платежни картови схеми и да бъдат подчинени на същите правила“.

приравняване с четиристранна платежна картова схема, няма как да не се отчете, че партньорът в рамките на сътрудничеството на различни марки представлява допълнителен участник. Освен това в посоченото определение се казва, че се вземат под внимание именно сумите, получени от платежната картова схема. В тристранна платежна картова схема с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки всъщност такава платежна картова схема хипотетично съществува. Ето защо ми се струва, че сумите, получени от партньора в рамките на сътрудничество на различни марки от платежната картова схема, съответстват на нетната компенсация.

32. На второ място, целта на Регламент 2015/751 е ясна: да се постигне последователно прилагане на правилата за конкуренцията по отношение на обменните такси, да се подобри функционирането на вътрешния пазар и да се намалят разходите по платежни операции, свързани с карти, за потребителите [16]. Така резултатът от частичното приравняване е прилагането по отношение на някои тристранни платежни картови схеми на правилата на глава II от този регламент, по-специално относно ограничаването на обменните такси, част от които са нетните компенсации.

33. Така при тълкуването на определението за „нетно прихващане“ в контекст на частично приравняване на четиристранна платежна картова схема трябва да вземе предвид тази цел за намаляване на разходите за плащания, свързани с карти. Съдът вече е постановил, че не може да се изключи, че определен вид насрещна престация или облага може да се идентифицира като представляваща необявена обменна такса по смисъла на съображение 28 от Регламент 2015/751, без партньорът в рамките на сътрудничество на различни марки, с който тристранна платежна картова схема сключва споразумение, по необходимост да участва в дейността на схемата по издаване [17].

34. Това води до широко тълкуване на понятието „нетна компенсация“ в този контекст, съгласно което то обхваща общата нетна сума на плащанията, отстъпките или стимулите, получени от партньора в рамките на сътрудничество на различни марки, по-специално от платежната картова схема.

35. Освен това, както отбелязва АСМ, Комисията посочва в доклада си относно прилагането на Регламент 2015/751, предвиден в член 17 от него, че нетната компенсация в контекста на разширена тристранна платежна картова схема съответства на общата нетна сума на плащанията, отстъпките и стимулите, получени от партньора в рамките на сътрудничество на различни марки или от посредника [18].

36. Ето защо предлагам на първия преюдициален въпрос да се отговори, че член 2, точка 11 от Регламент 2015/751 във връзка с член 1, параграф 5 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че нетната компенсация съответства на общата нетна сума на плащанията, отстъпките или стимулите, получени от партньора в рамките на сътрудничество на различни марки, по-специално от тристранна платежна картова схема с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки, дори ако партньорът в рамките на сътрудничество на различни марки не е издател.

[16] Вж. съображение 10 от Регламент 2015/751.

[17] Вж. решение от 7 февруари 2018 г., American Express (C-304/16, EU:C:2018:66, т. 71).

[18] Вж. доклад от 29 юни 2020 година относно прилагането на Регламент (ЕС) 2015/751 относно обменните такси за платежни операции, свързани с карти (SWD(2020) 118 final), достъпен на английски език на следния адрес в интернет: https://competition-policy.ec.europa.eu/system/files/2021-10/IFR_report_card_payment.pdf, стр. 13.

Б. По втория преюдициален въпрос

37. С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 4 от Регламент 2015/751 във връзка с член 2, точка 10, второ изречение от него трябва да се тълкува в смисъл, че нетната компенсация попада пряко в обхвата на този член 4.

38. В определението за „обменна такса“, дадено в член 2, точка 10 от Регламент 2015/751, нетната компенсация или другите договорени възнаграждения се считат за част от обменната такса. Следователно като такива те попадат пряко в обхвата на член 4 от този регламент, който ограничава размера на обменната такса на 0,3 % от стойността на операцията за всяка операция с кредитна карта.

39. Впрочем срещу това тълкуване се обявяват само Amex и KLM, като изтъкват, че то щяло да лиши от полезно действие член 5 от посочения регламент, с който се въвежда правило за забрана за заобикаляне на това ограничение, като изрично се посочва нетната компенсация.

40. Всъщност съмнението произтича от факта, че съгласно това правило за забрана за заобикаляне на разпоредбите, за да се считат за част от обменната такса, договорените възнаграждения, включително нетната компенсация, трябва да имат равностоен на обменната такса ефект или предмет.

41. Така, докато в определението за обменна такса приравняването на нетната компенсация с обменната такса е направено безусловно, в правилото за забрана за заобикаляне на разпоредбите това приравняване е обвързано с условие за равностоен предмет или ефект. Ето защо само буквалното тълкуване не изглежда достатъчно, за да се отговори на втория въпрос на запитващата юрисдикция.

42. В първоначалното предложение за регламент на Комисията[19] нетната компенсация не присъства в определението за „обменна такса“, а се появява само в правилото за забрана за заобикаляне на разпоредбите по член 5, в което се посочва, че „всяка нетна компенсация […] се третира като част от обменната такса“, без да става дума за равностоен ефект или предмет. За сметка на това в членове 3 и 4, с които се въвеждат ограниченията на правилото за определяне на таван на обменната такса, се посочва, че „доставчиците на платежни услуги не могат да предлагат, нито да изискват обменна такса […], или друго договорено възнаграждение с равностоен предмет или ефект“.

43. Така от самото начало нетната компенсация е била приравнена на обменната такса не в нейното определение, а в правилото за забрана за заобикаляне на разпоредбите и в този смисъл не е била обвързана със задължението за наличие на равностоен ефект или предмет. Впрочем били са планирани други възнаграждения, които е трябвало да имат равностоен на обменната такса ефект или предмет, за да бъдат включени в изчисляването на ограничението. Следователно е било предвидено ясно разграничение между, от една страна, обменната такса, част от която е пряко обвързаната с тавана нетна компенсация, и от друга страна, „другите възнаграждения“, които са ограничавани само ако имат равностоен на обменната такса предмет или ефект.

[19] Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно обменните такси за платежни операции, свързани с карти, представено от Комисията на 24 юли 2013 г. (COM(2013) 550 final).

44. Телеологичното тълкуване на Регламент 2015/751 насочва в същата посока. Всъщност в съображение 28 от този регламент се споменава възможността в тристранните платежни картови схеми, използващи доставчици на платежни услуги, да има необявени обменни такси. В него се уточнява, че за да се допринесе за създаването на равнопоставени условия на конкуренция, тези схеми трябва да бъдат подчинени на същите правила като четиристранните платежни картови схеми. Със споменаването на необявените обменни такси обаче в това съображение се визират възнаграждения, които трябва да бъдат ограничавани по принцип, а не само ако имат ефект или предмет, равностоен на пряка обменна такса. Следва да се припомни, че Съдът е постановил, че приравняването на такива тристранни схеми с четиристранни следва да се прави и в случаите на тристранни схеми с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки или при посредничество, за да се гарантира спазването на целите на Регламент 2015/751[20]. Следователно посоченото съображение, както е тълкувано от Съда, налага да се приеме, че нетната компенсация в хипотезата на тристранна платежна картова схема с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки попада пряко в обхвата на ограничението, предвидено в член 4 от този регламент.

45. Съображение 31 от посочения регламент потвърждава това тълкуване. Всъщност в направената в него препратка към нетната компенсация се посочва, че тя трябва да бъде „считана за обменна такса“, без да се споменава необходимостта да има равностоен на тази такса ефект или предмет. Споменаването в това съображение на рисковете от заобикаляне според мен не е достатъчно да постави под въпрос ясния смисъл на текста му, че нетната компенсация трябва да се счита за обменна такса.

46. Ето защо предлагам на втория преюдициален въпрос да се отговори, че член 4 от Регламент 2015/751 във връзка с член 2, точка 10, второ изречение от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че нетната компенсация попада пряко в обхвата на този член 4.

B. По третия преюдициален въпрос

47. Запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали възнагражденията, включително нетните компенсации, получени от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки, който не е издател, от платежна картова схема са подчинени на правилото за забрана за заобикаляне на разпоредбите, въведено с член 5 от Регламент 2015/751.

48. Тъй като предлагам на Съда да отговори на втория преюдициален въпрос, че тези възнаграждения попадат в обхвата на член 4 от този регламент, считам, че на третия въпрос следва да се отговори само при условията на евентуалност.

49. Съгласно клаузата за приравняване, предвидена в член 1, параграф 5 от Регламент 2015/751, тристранните платежни картови схеми с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки са подчинени на същите правила като тези за четиристранните платежни картови схеми. Следователно правилото за забрана за заобикаляне на разпоредбите по член 5 от този регламент започва да се прилага за тези схеми при същите условия като възприетите в член 4 от посочения регламент, а именно възнагражденията, получени от партньора в рамките на сътрудничество на различни

[20] Вж. решение от 7 февруари 2018 г., American Express (C-304/16, EU:C:2018:66, т. 71 и 73).

марки, трябва да се подлагат на анализ, за да се установи дали, бидейки с равностоен на обменната такса ефект или предмет, трябва да се разглеждат като обменна такса, по отношение на която се прилагат таваните по членове 3 и 4 от същия регламент.

50. Така изглежда, че в тази хипотеза правилото за забрана за заобикаляне на разпоредбите, установено в член 5 от Регламент 2015/751, преповтаря прякото ограничаване на обменната такса, установено в член 4 от този регламент. Това обаче не означава, че в тази хипотеза прякото ограничаване по член 4 не се прилага за възнагражденията, изплатени на партньора в рамките на сътрудничество на различни марки. Освен това може да съществуват възнаграждения, които не са нетни компенсации, но могат да имат ефект или предмет, равностоен на обменната такса.

51. Ето защо предлагам на запитващата юрисдикция да се отговори, че член 5 от Регламент 2015/751 трябва да се тълкува в смисъл, че в обхвата му попадат възнагражденията, включително нетните компенсации, получени от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки, дори когато той не е издател.

Г. По четвъртия и петия преюдициален въпрос

52. С четвъртия и петия си въпрос, които предлагам да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция по същество иска от Съда да посочи реда и условията за прилагане на правилото за забрана за заобикаляне на разпоредбите, установено в член 5 от Регламент 2015/751.

53. Както при предходния въпрос, отговорът на тези въпроси се дава само при условията на евентуалност, тъй като по мое мнение нетната компенсация попада пряко в обхвата на ограничението, въведено в член 4 от този регламент.

54. Според мен отговорът на тези въпроси на запитващата юрисдикция може лесно да се изведе, поне частично, от прочита на член 5 от Регламент 2015/751. Всъщност, за да се считат за част от обменната такса, възнагражденията, включително нетната компенсация, трябва да имат равностоен на нея предмет или ефект. Впрочем този анализ е приложим както за четиристранните платежни картови схеми, така и за разширените тристранни платежни картови схеми, тъй като в този член не се прави разграничение между тях.

55. Така, възприетият критерий е алтернативен: достатъчно е получените възнаграждения да имат било предмет, било ефект, равностоен на обменната такса, за да се считат за такава.

56. Ако се върнем на целта на Регламент 2015/751, що се отнася до правилото за забрана за заобикаляне на въведените тавани, надлежно изложено в съображение 31 от този регламент, става дума да се избегне заобикалянето на разпоредбите относно обменните такси, и по-специално тяхното ограничаване, посредством алтернативни такси към издателите. В съображение 32 от посочения регламент се посочва, от една страна, че обикновено потребителите нямат информация за таксите, плащани от търговците за платежните инструменти, които те използват, и от друга страна, че насърчителни практики, прилагани от издателите, като пътнически ваучери, могат да ориентират тези потребители към използването на платежни инструменти, които генерират високи такси за издателите.

57. При това положение с прякото ограничаване на обменните такси чрез прилагане на член 4 от Регламент 2015/751 или чрез правилото за забрана за заобикаляне на разпоредбите се цели да се регулират стимулите за използване на един или друг платежен инструмент. Както посочва запитващата юрисдикция в своите въпроси, разширяването на дейностите на платежната картова схема може да съответства на предмета или на ефекта, посочени в член 5 от този регламент.

58. Опасението, че всички операции по промотиране на издаването на платежни карти могат да попаднат в обхвата на член 4 от Регламент 2015/751, ми се струва неоснователно. Всъщност за прилагането на този член 4 е необходимо, от една страна, партньорство в рамките на сътрудничество на различни марки или договор за посредничество, с който да е свързана операцията по промотиране, и от друга страна, операция между този партньор или този посредник и тристранна платежна картова схема. Следователно критерият за разширяването на дейностите на платежната картова схема е полезен за проверката за липса на заобикаляне на разпоредбите в хода на разглеждането на конкретните ситуации, които ще бъдат представени пред националния съд.

59. За сметка на това критерият за въздействието върху пазара, предложен по същество в становищата на Visa, KLM и Amex, в които се посочва необходимостта да се докаже наличието на пазарен дефект, подобен на предизвикания от обменната такса в четиристранните схеми, не е релевантен. Всъщност, като приравнява тристранните платежни картови схеми с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки на четиристранните платежни картови схеми, що се отнася до ограничаването на обменните такси, в Регламент 2015/751 законодателят на Съюза ясно залага на презумпцията, че пазарният дефект в двете хипотези е идентичен, за да им наложи обективно ограничаване с цел преодоляване на този пазарен дефект.

60. Ето защо предлагам на четвъртия и петия преюдициален въпрос да се отговори, че член 5 от Регламент 2015/751 трябва да се тълкува в смисъл, че от една страна, всяко договорено възнаграждение, включително нетна компенсация, което има било предмет, било ефект, равностоен на обменната такса, получено от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки от платежна картова схема, от приемащ субект или от друг посредник във връзка с платежни операции или свързани с тях дейности, се счита за част от обменната такса и от друга страна, критерият за разширяване на дейностите на платежната картова схема е релевантен за оценката на този равностоен предмет или ефект.

Д. По шестия преюдициален въпрос

61. С шестия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 2, точка 11 от Регламент 2015/751 трябва да се тълкува в смисъл, че таксата за обслужване, платена от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки, когато същият участва като търговец, използващ услугите на тристранната платежна картова схема, може да бъде приспадната от получени от него плащания, отстъпки или стимули от тази схема във връзка с платежни операции, свързани с карти, или със свързани с тях дейности.

62. Член 2, точка 11 от Регламент 2015/751 определя „нетната компенсация“ с оглед на определението за „такса за обслужване на търговец“, дадено в член 2, точка 12 от този регламент. Всъщност тази такса за обслужване е определена като такса, заплащана на приемащия субект от получателя във връзка с платежни операции, свързани с карти.

63. Трудността произтича, от една страна, от факта, че в тристранна платежна картова схема функциите на приемащ субект и на издател се изпълняват от един-единствен субект, а именно схемата, и от друга страна, от факта, че партньорът в рамките на сътрудничество на различни марки, който трябва да се счита за издател, за да може да бъде наложен таванът на обменните такси, може да бъде и получател, а именно търговец, използващ услугите на схемата.

64. Независимо от това на този въпрос трябва да се даде отрицателен отговор, както посочват Комисията, MasterCard, Visa и ACM. Всъщност таксата за обслужване, платена от партньора в рамките на сътрудничество на различни марки, няма връзка с партньорството, договорено с платежната картова схема, тъй като може да бъде платена на друга платежна картова схема. За сметка на това включването ѝ, за нуждите на приспадането, в изчисляването на нетната компенсация би стимулирало партньора в рамките на сътрудничество на различни марки да развива дейността на платежната картова схема, което е в противоречие с целите на Регламент 2015/751 [21].

65. Ето защо предлагам на шестия преюдициален въпрос да се отговори, че член 2, точка 11 от Регламент 2015/751 трябва да се тълкува в смисъл, че таксата за обслужване на търговеца не може да бъде приспадната от плащанията, отстъпките и стимулите, които последният получава като партньор в рамките на сътрудничество на различни марки от тристранна платежна картова схема с разширен обхват при сътрудничество на различни марки във връзка с платежни операции, свързани с карти, или със свързани с тях дейности.

Е. По седмия преюдициален въпрос

66. Запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 2, точка 11 от Регламент 2015/751 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на изчисляването на нетната компенсация от общата сума, получена от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки от платежната картова схема, могат да бъдат приспаднати не само неговите финансови компенсации, но и разходите или икономическият еквивалент на предоставена от такъв партньор услуга. При необходимост тази юрисдикция иска да се установят критериите, въз основа на които се определя тази стойност.

67. Следва да се припомни, че запитващата юрисдикция ще трябва да установи преди всичко дали разглежданите услуги имат връзка с платежни операции, свързани с карти, или със свързани с тях дейности.

68. Определението за „нетна компенсация“ се отнася само до общата нетна сума на плащанията, отстъпките и стимулите, получени от издател от платежната картова схема. Следователно понятията за плащане, отстъпка и стимул трябва да имат еднакъв смисъл, независимо дали става дума за сумите, получени от издателя или от партньора в рамките на сътрудничество на различни марки, или за тези, които внасят в схемата и които трябва да бъдат приспаднати от тези получени суми.

[21] Освен това Сметната палата е намерила три проучвания, които може да показват, че таксите за обслужване на търговци, различни от обменните такси, са значителни и дори че първите са се увеличили, когато на вторите са били поставени тавани (вж. специалния доклад, цитиран в бележка под линия 3 от настоящото заключение, приложение II и фигура 9).

69. При позоваването както на широкото, така и на стриктното тълкуване на тези понятия страните и заинтересованите лица изтъкват риска от заобикаляне на ограничението на обменната такса. Първите (KLM, Amex) посочват, че невземането предвид на услугите при изчисляването на нетната компенсация насърчавало страните да използват такъв стимулиращ механизъм, за да заобикалят това ограничение в полза на издателите. Обратно, вторите (Visa, ACM) считат, че следва да се вземат предвид само паричните плащания, чиято стойност подлежи на обективна проверка, тъй като стойността на услугите можела да бъде увеличена изкуствено, за да се намали размерът на нетната компенсация и така да се избегне таванът на обменната такса.

70. Желанието да се разполага с правило, което да може да се прилага лесно чрез тълкуване, съгласно което в нетната компенсация се включват само паричните плащания, е разбираемо. Така в съдебното заседание ACM се съгласява, че му отнема изключително много време и му е трудно да проверява спазването на тавана при наличие на непарични престации. Това тълкуване се подкрепя от факта, че когато в съображение 31, трето изречение от Регламент 2015/751 се посочва какво точно да се приспадне от целия размер на плащанията или стимулите, получени от даден издател от дадена платежна картова схема, е използвана именно думата „такси“. Всъщност това понятие не препраща към услуга, а към парично плащане.

71. Такова тълкуване обаче би довело до ограничаване на обхвата на член 4 от Регламент 2015/751. Според мен понятията за плащания, отстъпки и стимули трябва да се тълкуват по един и същи начин за изчисляването на плащанията, направени както от приемащия субект към издателя, така и в обратната посока. Следователно, ако за изчисляването на нетната компенсация се вземат предвид само паричните плащания, всички други видове възнаграждения, например услугите, ще попаднат в обхвата на член 5 от този регламент и ще бъдат ограничавани само ако имат ефект или предмет, равностоен на обменната такса.

72. Считам обаче, че тази привидна простота влиза в противоречие с буквата на Регламент 2015/751, тъй като в определението за „нетна компенсация“ става дума за стимулите като цяло, без от това да може да се заключи, че те са ограничени до парични стимули. Това би било в противоречие и с целта на този регламент за ограничаване на разходите за плащания, свързани с карти. Всъщност невключването в нетната компенсация на услуги като предоставянето на „мили“, които могат да бъдат обменяни срещу самолетни билети, би довело до насърчаване на развитието на такива практики на стимулиране. Освен това би станало по-сложно да се представят доказателства за предмет или ефект, равностоен на обменната такса. Следователно простотата на правилото от гледна точка на член 4 от посочения регламент би довела до по-големи трудности при прилагането на член 5 от същия регламент, тъй като ще трябва да се доказват едновременно стойността на тези услуги и техният равностоен ефект или предмет.

73. В действителност разликата в преценката между страните и заинтересованите лица се отнася до начина на остойностяване на непаричните престации, за да се избегне всякакъв риск от заобикаляне на тавана, въведен с Регламент 2015/751. Възприетата стойност трябва да е действителната икономическа стойност, а не договорната стойност, определена от страните. Следователно запитващата юрисдикция ще трябва да изчисли тази стойност въз основа на материалите по делото и като вземе предвид целта за ограничаване на разходите за операции, свързани с платежни карти.

74. Ето защо предлагам на седмия преюдициален въпрос да се отговори, че член 2, точка 11 от Регламент 2015/751 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на изчисляването на нетната компенсация от възнагражденията, получени от партньора в рамките на сътрудничество на различни марки от тристранната платежна картова схема, могат да бъдат приспаднати не само финансовите компенсации, но и услугите, които следва да се оценяват във всеки отделен случай с оглед на реалната икономическа стойност, която партньорът в рамките на сътрудничество на различни марки плаща за тях на тристранната платежна картова схема.

V. Заключение

75. С оглед на всички изложени по-горе съображения предлагам на Съда да отговори на преюдициалните въпроси, поставени от College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административни спорове в икономическата област, Нидерландия) по следния начин:

„1) Член 2, точка 11 от Регламент (ЕС) 2015/751 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 година относно обменните такси за платежни операции, свързани с карти, във връзка с член 1, параграф 5 от този регламент

трябва да се тълкува в смисъл, че

нетната компенсация съответства на общата нетна сума на плащанията, отстъпките или стимулите, получени от партньора в рамките на сътрудничество на различни марки, по-специално от тристранната платежна картова схема с разширяване на обхвата при сътрудничество на различни марки, дори ако партньорът в рамките на сътрудничество на различни марки не е издател.

2) Член 4 от Регламент 2015/751 във връзка с член 2, параграф 10, второ изречение от този регламент.

трябва да се тълкува в смисъл, че

нетната компенсация попада пряко в обхвата на този член 4.

3) Член 5 от Регламент 2015/751

трябва да се тълкува в смисъл, че:

– в обхвата му попадат възнагражденията, включително нетната компенсация, получени от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки, дори когато той не е издател,

– от една страна, всяко договорено възнаграждение, включително нетна компенсация, което има било предмет, било ефект, равностоен на обменната такса, получено от партньор в рамките на сътрудничество на различни марки от платежна картова схема, от приемащ субект или от друг посредник във връзка с платежни операции или свързани с тях дейности, се счита за част от обменната такса и от друга страна, критерият за разширяване на дейностите на платежната картова схема е релевантен за оценката на този равностоен предмет или ефект.

4) Член 2, точка 11 от Регламент 2015/751

трябва да се тълкува в смисъл, че:

– таксата за обслужване на търговеца не може да бъде приспадната от плащанията, отстъпките и стимулите, които последният получава като партньор в рамките на сътрудничество на различни марки от тристранна платежна картова схема с разширен обхват при сътрудничество на различни марки във връзка с платежни операции, свързани с карти, или със свързани с тях дейности,

– за целите на изчисляването на нетната компенсация от възнагражденията, получени от партньора в рамките на сътрудничество на различни марки от тристранната платежна картова схема, могат да бъдат приспаднати не само финансовите компенсации, но и услугите, които следва да се оценяват във всеки отделен случай с оглед на реалната икономическа стойност, която партньорът в рамките на сътрудничество на различни марки плаща за тях на тристранната платежна картова схема“.